

T R E Ś Ć:

ZARZĄDZENIA

- Poz. 75 Nr 56 z dnia 13.V.1954 r. w sprawie ustanowienia norm resortowych.
- Poz. 76 Nr 59 z dnia 18.V.1954 r. w sprawie udzielenia przedsiębiorstwu „Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych” uprawnień do sporządzania dokumentacji kosztorysowej.
- Poz. 77 Nr 62 z dnia 22.V.1954 r. w sprawie uzupełnienia taryfikatora kwalifikacyjnego.

OKÓLNIK

- Poz. 78 Nr 31 z dnia 19.V.1954 r. w sprawie wydawania zezwoleń na stosowanie Katalogu Norm i Stawek Jednostkowych — Dział 52.

PISMA OKÓLNE

- Poz. 79 Nr 2 z dnia 19.V.1954 r. w sprawie wprowadzenia instrukcji dotyczącej organizacji i pracy kontroli technicznej na Bazach Sprzętu Zjednoczeń Budownictwa Przemysłowego.

- Poz. 80 Nr 17 z dnia 11.V.1954 r. w sprawie ewidencji księgowej kar i grzywien dotyczących inwestycji i remontów kapitalnych oraz ewidencji księgowej inwestycji częściowo przekazanych do eksploatacji.

- Poz. 81 Nr 18 z dnia 11.V.1954 r. w sprawie ewidencji księgowej kar umownych ponoszonych z tytułu niezachowania przepisów o obrocie opakowaniami wypożyczonymi oraz premii płaconych pracownikom z tytułu właściwej gospodarki opakowaniami.

- Poz. 82 Nr 19 z dnia 20.V.1954 r. w sprawie ewidencji księgowej kosztów związanych z wymianą silników elektrycznych i spalinowych oraz w sprawie ewidencji silników wymiennych.

- Poz. 83 Nr 20 z dnia 20.V.1954 r. w sprawie ewidencji księgowej ogumienia w jednostkach budownictwa przemysłowego.

KOMUNIKATY

75.

ZARZĄDZENIE Nr 56

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 13 maja 1954 r.

w sprawie ustanowienia norm resortowych.

Na podstawie artykułu 12 dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61) zarządzam, co następuje:

§ 1. Ustanawia się normy resortowe:

1. RN-54/MBPrzem — 00044 Dźwigi elektryczne pionowe. Schematy elektryczne.
2. RN-53/MBPrzem — 00045 Narzędzia elektrotechniczne. Zaciski do uziemień przenośnych.
3. RN-53/MBPrzem — 00046 Narzędzia pomocnicze. Kociołki do masy kablowej.
4. RN-53/MBPrzem — 00047 Narzędzia instalacji elektrycznej. Szczypce do zdzierania izolacji z przewodów.
5. RN-53/MBPrzem — 00048 Narzędzia pomocnicze. Wózek do butli z gazami technicznymi.
6. RN-54/MBPrzem — 00049 Puszka ochronna przycisku alarmowego.
7. RN-54/MBPrzem — 00050 Uchwyt wieszakowy zbiorczy.

§ 2. Jednostki organizacyjne budownictwa przemysłowego obowiązane są stosować normy wymienione w § 1 przy projektowaniu, produkcji oraz przy wykonywaniu robót elektromontażowych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1954 r.

w/z. M I N I S T R A

Inż. St. Farjaszewski
Podsekretarz Stanu

76.

ZARZĄDZENIE Nr 59

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 18 maja 1954 r.

w sprawie udzielenia przedsiębiorstwu „Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych” uprawnień do sporządzania dokumentacji kosztorysowej.

W celu umożliwienia przedsiębiorstwu „Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych” prowadzenia robót na podstawie pełnej dokumentacji kosztorysowej oraz prawidłowego i terminowego rozliczania wykonanych robót, zarządzam, co następuje:

§ 1. Z dniem 1 stycznia 1954 r. udzielam przejściowo przedsiębiorstwu „Zjednoczenie Robót Zmechanizowanych”, zwanemu w dalszym ciągu zarządzeniem „Zjednoczeniem”, uprawnień do sporządzania we własnym zakresie dokumentacji kosztorysowej na roboty wykonywane przez to Zjednoczenie, na warunkach określonych w § 2.

§ 2. 1. Zjednoczenie ma prawo do sporządzania zestawień kosztów i kosztorysów na roboty zlecone, wykonywane siłami własnymi w charakterze generalnego wykonawcy bądź podwykonawcy, jeżeli:

- 1) zamawiający zleci wykonanie dokumentacji kosztorysowej lub
- 2) zamawiający nie dostarczy dokumentacji kosztorysowej w terminie przepisowym lub umownym.

2. W przypadku przewidzianym w ust. 1 pkt. 2 Zjednoczenie powinno, zgodnie z § 19 załącznika Nr 7 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 stycznia 1952 r. w sprawie zasad i trybu zawierania umów o wykonanie robót budowlano-montażowych objętych planem inwestycyjnym (Monitor Polski Nr A-5, poz. 53), przed przystąpieniem do sporządzenia dokumenta-

cji, skierować wezwanie do zamawiającego o dostarczenie dokumentacji w określonym terminie.

§ 3. 1. Dokumentacja kosztorysowa sporządzona przez Zjednoczenie w sposób przewidziany w § 2 i zatwierdzona we właściwym trybie, powinna być traktowana na równi z dokumentacją, sporządzaną przez państwowe biura projektowe.

2. Dokumentacja kosztorysowa, o której mowa w ust. 1, stanowi, po jej uzgodnieniu i zatwierdzeniu przez zamawiającego, podstawę fakturowania.

3. Ogólny nadzór nad prawidłowością sporządzanej w Zjednoczeniu dokumentacji kosztorysowej wykonuje Departament Kosztorysów i Umów.

§ 4. Dyrektor Zjednoczenia przedstawi do zatwierdzenia Ministerstwu (Departamentowi Kosztorysów i Umów i Departamentowi Organizacji) regulamin działalności jednostki kosztorysowania łącznie ze schematem organizacyjnym, uwzględniający następujące zasady:

- 1) sporządzanie kosztorysów odbywać się będzie analogicznie jak w państwowych biurach projektów, na podstawie uzgodnionych z zamawiającym założeń kosztorysowych oraz obowiązujących cenników i katalogów,
- 2) kosztorys powinien być sporządzony przez wyznaczonego w tym celu pracownika Zjednoczenia,
- 3) sprawdzony kosztorys powinien być komisyjnie zweryfikowany i przedstawiony dyrektorowi Zjednoczenia do aprobaty.

§ 5. Za wykonanie dokumentacji kosztorysowej Zjednoczenie wystawi zamawiającemu rachunek, obejmujący koszty sporządzenia i zweryfikowania dokumentacji kosztorysowej, według norm obowiązujących (łącznie z kosztami ogólnymi) w biurach projektów resortu budownictwa przemysłowego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

w/z MINISTRA

Inż. St. Farjaszewski
Podsekretarz Stanu

77.

ZARZĄDZENIE Nr 62

MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 22 maja 1954 r.

w sprawie uzupełnienia taryfikatora kwalifikacyjnego.

Celem stworzenia możliwości prawidłowego ustawienia płac brakarzy w zakładach podległych CZ Mechanizacji oraz umożliwienia pełnego stosowania KNSJ — dział 15 — Roboty Sztukatorsko-Modelarskie, po porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zarządzam, co następuje:

§ 1. Uzupełnia się taryfikator kwalifikacyjny dla robotników budowlano-montażowych w dziale 43 przez dodanie:

- 1) na stronie 80 pod lp. 5a wyrazów „brakarz 8 kat”,
- 2) na stronie 83 — opisu kwalifikacji brakarza 8 kategorii według brzmienia:

„Brakarz 8 kat.

Powinien znać:

Normy i warunki techniczne obowiązujące i zalecane przy odbiorach zespołów i maszyn. Warunki pracy sprzętu przy odbiorze. Sposoby określenia normatywów zużycia części. Konstrukcje i zasady działania skomplikowanych maszyn budowlanych. Szkicowanie techniczne. Sposoby obróbki

skomplikowanych części maszyn. Sposoby badania twardości materiałów po obróbce cieplnej.

Powinien umieć:

Ustalać jakość montażu najbardziej skomplikowanych zespołów i agregatów oraz uzasadnić wnioski w razie nieprzyjęcia robót. Ustalić zdolność zespołu do dalszej pracy bez przeprowadzania naprawy jego części. Określać twardość materiału Hb i R.

Przykłady robót:

Odbiór pompy wtryskowej do silnika wysokoprężnego. Pomiar wydłużenia łańcucha cichobieznego przy rozrządzie. Sprawdzenie i przyjęcie stacji transformatorowych dla koparek E-1003. Kontrola przyrządów pomiarowych po ich naprawie. Naszkicowanie układu kinetycznego mechanizmu obrotowego koparki. Odbiór nietypowego sprzętu ciężkiego po naprawie głównej“.

§ 2. W taryfikatorze kwalifikacyjnym dla robotników budowlano-montażowych w dziale 15 — Roboty Sztukatorskie na stronie 93 w poz. 6:

- 1) skreśla się wyrazy od „Powinien umieć“ do końca pozycji 6,
- 2) w miejsce skreślonego tekstu, o którym wyżej mowa dodaje się opis zakresu umiejętności i przykłady robót według następującego brzmienia:

„Powinien umieć:

Modelarz II klasy: przenieść z rysunków roboczych kontury modelu na płaszczyzny rzeźbienia. Modelować ornamenty proste, gładkie i profilowane z uwzględnieniem cechżądanego stylu. Odtwarzać ornamenty proste, gładkie i profilowane wg części zachowanych i fotografii. Lepić modele z gliny i przeformowywać je formą traconą na materiał w gipsie. Posługiwać się narzędziami rzeźbiarskimi.

Modelarz I klasy: Modelować ornamenty roślinne i figuralne z uwzględnieniem cechżądanego stylu. Odtwarzać ornamenty roślinne i figuralne według części zachowanych lub fotografii.

Przykłady robót:

Modelarz II klasy: Wykonywanie w gipsie modeli ornamentów prostych, gładkich i profilowanych jak: listwy, rozety, kroksztyny, głowice tokańskie i doryckie oraz formowanie wszystkich modeli na formy i odlewy w gipsie wraz z przerzeźbieniem celem otrzymania modelu.

Modelarz I klasy: Wykonanie w gipsie modeli liści, wianków, girland, kartuszy, emblematów, masek zwornikowych, kompozycji figuralnych, konsoli wsporników ornamentowych, głowic i waz ornamentowych itp. oraz formowanie tychże na formy i odlewy w gipsie wraz z przerzeźbieniem celem otrzymania modelu“.

§ 3. 1. Sztukatorzy-modelarze mogą być wynagradzani w systemie płac czasowych oraz w systemie akordowym.

2. Ustala się następujące stawki płac akordowych dla sztukatorów-modelarzy zaszeregowanych do 8 kategorii:

Klasa modelarza	Stawki w zł na rob./godz. w strefie płac		
	I	II	III
I	7,15	6,65	6,15
II	6,10	5,67	5,25

3. Uzupełnienia i zmiany w KNSJ Dział 15 spowodowane wprowadzeniem godzinowych stawek akordowych dla modelarzy, zawarte w załączniku do niniejszego zarządzenia, powinny być umieszczone w KNSJ Dział 15.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od dnia 1 maja 1954 r.

MINISTER

Dr Cz. Babiński

„Wykonanie modelu z odlaniem go w gipsie z wykonaniem płyty, wyretuszowaniem i zaszellakowaniem“, oznaczoną w zestawieniu literą „a“, oraz „Szellakowanie modelu i płyty, wykonanie klinów i płaszcza uzbrojonego z uchwytyami do rozbierania. Przesuszenie i zaszellakowanie“, oznaczoną w zestawieniu literą „b“ uzupełnić lub poprawić w kolumnie „Skład zespołu nazwa kategorii“ i w kolumnach norm i stawek jednostkowych wg niżej podanego zestawienia:

§ i rodzaj robót	Skład zespołu	a	b	c	d	e	f	Nr
	Nazwa kategorii							
15 — 1 „a“	Mod. II kl. (6.100)	<u>12,00</u> 73,20	<u>16,00</u> 97,60	<u>24,00</u> 146,50	<u>30,00</u> 183,00	<u>34,00</u> 207,00	—	1
„b“	b e z z m i a n i u z u p e ł n i e ń							
15 — 2 „a“	Mod. I kl. Mod. II kl. (6.625)	<u>20,00</u> 132,50	<u>28,00</u> 185,00	<u>30,00</u> 199,00	<u>42,00</u> 278,00	<u>50,00</u> 331,00	—	1 2
„b“	Mod. II kl. Szt. 7 kat. (5.690)	<u>24,00</u> 136,00	<u>24,00</u> 136,00	<u>40,00</u> 228,00	<u>44,00</u> 250,00	<u>46,00</u> 262,00	—	3 4
15 — 3 „a“	Mod. I kl. Mod. II kl. (6.625)	<u>24,00</u> 159,00	<u>32,00</u> 212,00	<u>48,00</u> 318,00	<u>36,00</u> 239,00	<u>48,00</u> 318,00	<u>50,00</u> 331,00	1 2
„b“	Mod. II kl. Szt. 6 kat. (5.290)	<u>30,00</u> 158,50	<u>30,00</u> 158,50	<u>46,00</u> 243,00	<u>45,00</u> 238,00	<u>60,00</u> 317,00	<u>75,00</u> 397,00	3 4
Mon. odl. wiersz 11	Szt. 6 kat. 1 Pom. szt. 3 kat. (3.610)	<u>1,75</u> 6,30	<u>1,75</u> 6,30	<u>2,25</u> 8,10	<u>2,25</u> 8,10	<u>2,80</u> 10,10	<u>4,20</u> 15,15	11
15 — 4 „a“	Mod. I kl. Mod. II kl. (6.625)	<u>40,00</u> 265,00	<u>52,00</u> 345,00	<u>56,00</u> 371,00	<u>56,00</u> 371,00	<u>64,00</u> 424,00	<u>80,00</u> 530,00	1
„b“	Mod. II kl. Szt. 7 kat. (5.690)	<u>46,00</u> 262,00	<u>52,00</u> 296,00	<u>52,00</u> 296,00	<u>56,00</u> 319,00	<u>70,00</u> 398,00	<u>70,00</u> 318,00	2 3
15 — 5 „a“	Mod. I kl. (7.150)				<u>3,00</u> 21,50	<u>4,00</u> 28,50	<u>5,00</u> 35,80	1
	Mod. II kl. (6.100)	<u>5,00</u> 30,50	<u>7,00</u> 42,70	<u>9,00</u> 54,90			—	2
„b“	b e z z m i a n i u z u p e ł n i e ń							

15 — 6 „a“	Mod. II kl. Mod. II kl. (6.625)	<u>20,00</u> 132,50	<u>22,00</u> 146,00	<u>26,00</u> 172,50	—	—	—	1 2
„b“	Szt. 6 kat. I Szt. 4 kat. I (3.890)	<u>30,00</u> 116,50	<u>30,00</u> 116,50	<u>30,00</u> 116,50	—	—	—	3
15 — 7 „a“	Mod. II kl. (6.100)	<u>3,50</u> 21,40	<u>4,50</u> 27,60	<u>6,50</u> 39,70	<u>16,00</u> 97,60	<u>20,00</u> 122,00	<u>25,00</u> 152,50	1
„b“	Mod. II kl. (6.100)	<u>4,50</u> 27,50	<u>5,00</u> 30,50	<u>6,00</u> 36,60	<u>16,00</u> 97,60	<u>16,00</u> 97,60	<u>16,00</u> 97,60	2
§ i rodzaj robót	Skład zespołu	Wysokość wyrchu w cm						Nr
	Nazwa kategorii	liście proste			liście akantu			
		do 20	ponad 20 do 30	ponad 30 do 50	do 25	ponad 25 do 50	ponad 50 do 75	
		a	b	c	d	e	f	
15 — 8 „a“	Mod. I kl. Mod. II kl.	<u>12,00</u> 79,50	<u>14,00</u> 98,80	<u>26,00</u> 172,50	<u>28,00</u> 185,50	<u>42,00</u> 278,00	<u>60,00</u> 398,00	1 2
„b“	Mod. II kl. Szt. 7 kat. (5.690)	<u>8,00</u> 45,50	<u>10,00</u> 56,90	<u>20,00</u> 114,00	<u>40,00</u> 228,00	<u>50,00</u> 285,00	<u>60,00</u> 341,00	3 4
15 — 9		Średnica rozetki w cm						Nr
		10	15	20	25			
		a	b	c	d			
15 — 9 „a“	Mod. II kl. (6.100)	<u>14,00</u> 85,40	<u>16,00</u> 97,60	<u>20,00</u> 122,00	<u>25,00</u> 152,50			1 2
„b“	Szt. 7 kat. (5.280)	<u>6,00</u> 31,70	<u>6,00</u> 31,70	<u>10,00</u> 52,80	<u>14,00</u> 73,90			3
15 — 10 „a“	Mod. I kl. Mod. II kl. (6.625)	<u>18,00</u> 119,50	<u>20,00</u> 132,50	<u>24,00</u> 159,00	<u>24,00</u> 159,00			1 2
„b“	Mod. II kl. Szt. 7 kat. (5.690)	<u>12,00</u> 68,30	<u>12,00</u> 68,30	<u>16,00</u> 91,00	<u>20,00</u> 114,00			3 4
15 — 11 „a“	Mod. I kl. Mod. II kl. (6.625)	<u>40,00</u> 265,00	<u>46,00</u> 305,00	<u>60,00</u> 398,00	<u>65,00</u> 431,00			1 2
„b“	Mod. II kl. Szt. 7 kat. (5.690)	<u>32,00</u> 182,00	<u>38,00</u> 216,00	<u>40,00</u> 228,00	<u>44,00</u> 250,00			3 4

S i rodzaj robót	Skład zespołu	a	b	c	d	e	f	g	h	Nr
	Nazwa kategorii									
15 — 12 „a”	Mod I kl. Mod II kl. (6.625)	<u>60,00</u> 398,00	<u>80,00</u> 530,00	<u>94,00</u> 623,00	<u>82,00</u> 543,00	<u>100,00</u> 663,00	<u>115,00</u> 762,00	—	—	1 2
	„b” Mod. II kl. Szt. 7 kat. (5.690)	<u>60,00</u> 341,00	<u>75,00</u> 427,00	<u>90,00</u> 512,00	<u>75,00</u> 427,00	<u>95,00</u> 541,00	<u>105,00</u> 597,00	—	—	3
15 — 13 „a”	Mod. I kl. Mod. II kl. (6.625)	<u>48,00</u> 318,00	<u>84,00</u> 557,00	<u>68,00</u> 451,00	<u>104,00</u> 689,00	<u>58,00</u> 394,00	<u>76,00</u> 504,00	<u>73,00</u> 484,00	<u>96,00</u> 636,00	1 2
	„b” Mod. II kl. Szt. 7 kat. (5.690)	<u>44,00</u> 250,00	<u>60,00</u> 341,00	<u>71,00</u> 404,00	<u>97,50</u> 552,00	<u>32,00</u> 182,00	<u>44,00</u> 250,00	<u>48,00</u> 273,00	<u>70,00</u> 398,00	3 4
15 — 14 „a”	dla kol. a, b, c, Mod II kl. (6.100)									
	dla kol. d, e, f, Mod. I kl. Mod. II kl. (6.625)	<u>11,00</u> 67,10	<u>13,50</u> 82,40	<u>15,00</u> 91,50	<u>55,00</u> 364,00	<u>70,00</u> 464,00	<u>84,00</u> 557,00	—	—	1 2
„b”	b e z z m i a n i u z u p e ł n i e ń									
15 — 15 „a”	dla kol a, b, c, Mod. II kl. (6.100)									
	dla kol. d, e, f, Mod. I kl. Mod. II kl. (6.625)	<u>40,00</u> 244,00	<u>50,00</u> 305,00	<u>60,00</u> 366,00	<u>80,00</u> 530,00	<u>100,00</u> 663,00	<u>115,00</u> 762,00			1 2
„b”	Mod. II kl. Szt. 7 kat. (5.960)	<u>24,00</u> 136,50	<u>30,00</u> 170,50	<u>37,00</u> 211,00	<u>50,00</u> 285,00	<u>60,00</u> 341,00	<u>70,00</u> 398,00			3 4
15 — 16 „a”	Mod II kl. (6.100)	<u>8,00</u> 48,80	<u>8,00</u> 48,80	<u>10,00</u> 61,00	<u>12,00</u> 73,20	<u>14,00</u> 85,40	<u>16,00</u> 97,60			1
	„b” Mod. I kl. Szt 6 kat. (5.290)	<u>12,00</u> 63,50	<u>14,00</u> 74,10	<u>15,00</u> 79,40	<u>16,00</u> 84,60	<u>18,00</u> 95,20	<u>20,00</u> 106,00			2 3
15 — 17 „a”	Mod. II kl. (6.100)	<u>8,00</u> 48,80	<u>8,00</u> 48,80	<u>10,00</u> 61,00	<u>22,00</u> 134,00	<u>24,00</u> 146,50	<u>26,00</u> 158,50			1
	„b” Mod. II kl, Szt 7 kat, (5.690)	<u>15,00</u> 85,40	<u>16,00</u> 91,00	<u>20,00</u> 114,00	<u>34,00</u> 193,50	<u>34,00</u> 195,50	<u>40,00</u> 228,00			2 3

15 — 18 „a“	dla kol. a, b, c, Mod. II kl. (6 100)								
	dla kol. d, e, f, Mod. I kl. Mod. II kl. (6 625)	<u>16,00</u> 97,60	<u>16 00</u> 97,60	<u>16,00</u> 97,60	<u>28,00</u> 185,50	<u>28,00</u> 185,50	<u>28,00</u> 185,50	1 2	
„b“	Mod. II kl. Szt. 6 kat. (5.290)	<u>30,00</u> 158,50	<u>32,00</u> 169 50	<u>36,00</u> 190,50	<u>48,00</u> 254,00	<u>56,00</u> 296,00	<u>60,00</u> 317,00	3 4	
15 — 19 „a“	Mod. II kl. (6.100)	<u>30,00</u> 183,00	<u>34,00</u> 207,00	<u>36,00</u> 220,00	—	—	—	1	
„b“	Mod. II kl. Szt. 7 kat. (5.690)	<u>32,00</u> 182,00	<u>38,00</u> 216,00	<u>46,00</u> 262,00	—	—		2 3	
15 — 20 „a“	Mod. I kl. Mod. II kl. (6.625)	<u>85,00</u> 563,00	<u>105,00</u> 696,00	<u>130,00</u> 861,00	<u>60,00</u> 398,00	<u>80,00</u> 530,00	<u>100,00</u> 663,00	1 2	
„b“	Mod. II kl. Szt. 7 kat, (5.690)	<u>90,00</u> 512,00	<u>115,00</u> 654,00	<u>140,00</u> 797,00	<u>50,00</u> 285,00	<u>60,00</u> 341,00	<u>80,00</u> 455,00	3 4	
15 — 21 „a“	Mod. I kl. Mod. II kl. (6.625)	<u>90,00</u> 596,00	<u>95,00</u> 629,00	<u>100 00</u> 663,00	<u>130,00</u> 861,00	<u>158,00</u> 1047,00	<u>165 00</u> 1093,00	1 2	
„b“	Mod. II kl. Szt. 7 kat. (5.690)	<u>150,00</u> 854,00	<u>165,00</u> 959,00	<u>180,00</u> 1024,00	<u>210,00</u> 1195,00	<u>250,00</u> 1423,00	<u>280,00</u> 1593,00	3 4	
15 — 22 „a“	Mod. II kl. (6.100)	<u>18,00</u> 110,00	<u>20,00</u> 122,00	<u>24,00</u> 146,50	<u>16,00</u> 97,60	<u>18,00</u> 110,00	<u>20,00</u> 122,00	1	
„b“	Mod. II kl. Szt. 6 kat. (5.290)	<u>24,00</u> 127,00	<u>24,00</u> 127,00	<u>28,00</u> 137,50	<u>20,00</u> 106,00	<u>24,00</u> 127,00	<u>30,00</u> 158,50	2 3	
15 — 23 „a“	dla kol. a, b, Mod. II kl. (Szt. 5 kat.) (4.665)								
	dla kol. c, d, e, f, Mod. I kl. Mod II kl. Szt. 5 kat. (5.693)	<u>60,00</u> 298,00	<u>80,00</u> 397,00	<u>80,00</u> 455,00	<u>110,00</u> 626,00	<u>160,00</u> 911,00	<u>220,00</u> 1252,00	1 2 3	
„b“	Mod. II kl. Szt 7 kat. (5.690)	<u>32,00</u> 182,00	<u>48,00</u> 273,00	<u>40,00</u> 328,00	<u>60,00</u> 341,00	<u>100,00</u> 569,00	<u>150,00</u> 854,00	4 5	
15 — 24 „a“	Mod. I kl. (7,150)	<u>24,00</u> 171,50	<u>30,00</u> 215,00	<u>30,00</u> 215,00	<u>35,00</u> 250,00	<u>40,00</u> 286,00	<u>55,00</u> 393,00	1	
„b“	Mod. II kl. Szt. 7 kat. (5 690)	<u>20,00</u> 114,00	<u>26,00</u> 148,00	<u>30,00</u> 171,00	<u>48,00</u> 273,00	<u>60,00</u> 341,00	<u>68,00</u> 387,00	2	

78.

OKÓLNIK Nr 31

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT ZATRUDNIENIA I PŁAC

Znak: ZP-3/2-b/54

z dnia 19 maja 1954 r.

w sprawie wydawania zezwoleń na stosowanie Katalogu Norm i Stawek Jednostkowych — Dział 52.

W wykonaniu uchwały Nr 514/53 Prezydium Rządu z dnia 1 lipca 1953 r. w sprawie rozszerzenia zakresu robót budowlano-montażowych objętych jednolitymi (powszechnie obowiązującymi) względnie branżowymi normami pracy, polecam, co następuje:

1. Upoważniam dyrektorów centralnych zarządów do wydawania zezwoleń na stosowanie w podległych im zjednoczeniach (przedsiębiorstwach) budowlano-montażowych Katalogu Norm i Stawek Jednostkowych — Dział 52 — dla robót remontowo-budowlanych z wyjątkiem norm dla robót wyburzeniowych zawartych w części I KNSJ — Dział 52.
2. Zezwolenia mogą być wydawane wyłącznie w tych przypadkach, gdy wykonywane roboty mają charakter remontowy, a obowiązujące katalogi norm i stawek jednostkowych nie zawierają norm dla tych robót.
3. Zezwolenie wydaje dyrektor centralnego zarządu oddzielnie dla każdego rozdziału katalogu i dla poszczególnych budów na określony w zezwoleniu okres czasu na podstawie wniosku dyrektora zjednoczenia, po pozytywnym zaopiniowaniu wniosku przez Branżową Komisję Norm Pracy. Wniosek dyrektora zjednoczenia powinien zawierać analizę ekonomiczno-społecznych skutków jakie wywoła wprowadzenie danego rozdziału katalogu oraz czasokres, w którym norma ma być stosowana.
4. Uzyskanie zezwolenia na stosowanie norm wymienionych w jednym z rozdziałów KNSJ, Dział 52 nie może być podstawą do stosowania norm wymienionych w innych rozdziałach tego katalogu.
5. Zastosowanie KNSJ Dział 52 nie może spowodować przekroczenia planowanego funduszu płac na budowie i średnich stawek godzinowych robotników.
6. Okólnik wchodzi w życie z dniem podpisania.

w/z. MINISTRA

Inż. St. Farjaszewski
Podsekretarz Stanu

79.

PISMO OKÓLNE Nr 2

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

DEPARTAMENT GŁÓWNEGO MECHANIKA

z dnia 19 maja 1954 r.

w sprawie wprowadzenia instrukcji dotyczącej organizacji i pracy służby kontroli technicznej na Bazach Sprzętu Zjednoczeń Budownictwa Przemysłowego.

1. W myśl postanowienia, zawartego w zarządzeniu Nr 21/Og Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 7 maja 1953 r. § 3, pkt. 3, lit. c — wydaje się „Tymczasową ramo-

wą instrukcję w sprawie organizacji i pracy służby kontroli technicznej na Bazach Sprzętu Zjednoczeń Budownictwa Przemysłowego“, stanowiącą załącznik do niniejszego pisma okólnego.

2. Przepisy instrukcji wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1954 r.

p. o. DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. M. Gutowski

Załącznik do pisma okólnego Nr 2
Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego z dnia 19 maja 1954.

TYMCZASOWA RAMOWA INSTRUKCJA

w sprawie organizacji i pracy służby kontroli technicznej na Bazach Sprzętu Zjednoczeń Budownictwa Przemysłowego.

Rozdział I — Postanowienia ogólne.

§ 1. Zakres instrukcji.

Wytyczne zawarte w niniejszej instrukcji dotyczą organizacji i pracy służby kontroli technicznej na Bazach Sprzętu Zjednoczeń.

Jako służbę kontroli technicznej (K. T.) należy rozumieć komórkę organizacyjną powołaną do kontroli i nadzoru odbiorów, oraz wykonawstwa konserwacji i napraw maszyn, urządzeń, sprzętu i osprzętu Zjednoczenia, bez względu na rodzaj i miejsce naprawy.

§ 2. Cel instrukcji.

1. Instrukcja ma za zadanie ustalenie i ujednolicenie zasad kontroli technicznej w zakresie gotowości do pracy maszyn, urządzeń, sprzętu i osprzętu Zjednoczenia, będących pod nadzorem Bazy Sprzętu.

2. Celem instrukcji poprzez wprowadzenie służby kontroli technicznej — jest:

2. 1. uniknięcie defektów, przestojów i awarii z powodu wadliwej naprawy,
2. przedłużenie czasokresów pracy maszyn,
3. maksymalne wykorzystanie zdolności produkcyjnej maszyny,
4. utrzymanie planowego i rytmicznego procesu produkcji na budowach,
5. podniesienie jakości prac budowlanych,
6. utrzymanie terminowości w wykonaniu planu,
7. uniknięcie dodatkowych kosztów napraw,
8. obniżenie kosztów własnych,
9. podniesienie kultury technicznej personelu produkcyjnego i technicznego.

Rozdział II — Układ organizacyjny komórki kontroli technicznej.

§ 3. 1. Służba kontroli technicznej jest bezpośrednio podporządkowana kierownikowi Bazy Sprzętu.

2. Kierownikiem K. T. winien być fachowiec o wysokich kwalifikacjach o dużym doświadczeniu technicznym w zakresie eksploatacji i naprawy maszyn. Wymagane wykształcenie co najmniej średnie techniczne.

3. Pracownicy K. T. winni posiadać przygotowanie wysoko kwalifikowanego montera warsztatowego w zakresie obsługi i remontu maszyn, urządzeń i sprzętu budowlanego.

4. Uprawnienia K. T. wynikają z § 1-go niniejszej instrukcji.

Rozdział III — Zakres obowiązków na odcinku Bazy Sprzętu.

§ 4. Maszyny budowlane, urządzenia, sprzęt i osprzęt, inwestowane przez Zjednoczenie z bilansu Narodowego Planu Gospodarczego — są dostarczane:

- a) przez producenta bezpośrednio,
- b) przez Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego, lub
- c) przez bazę konsygnacyjną Centralnego Zarządu Gospodarki Maszynami.

Stąd odbiór techniczny zostaje dokonany albo na bazie, albo z punktu rozdzielczego jednej z wyżej wymienionych jednostek o ile ten odbiór nie został powierzony punktom wysyłającym.

1. Dostawa przez producenta krajowego.

W przypadku dokonania odbioru u producenta, po otrzymaniu zawiadomienia, że produkcja jest wykonana i przygotowana do odbioru, przedstawiciel K. T. udaje się na wskazane miejsce celem przyjęcia.

1. 1. Dokonanie odbioru winno odbyć się przy współudziale obydwu stron zainteresowanych. Wszelkie uwagi i zastrzeżenia stron należy zaprotokółować.

1. 2. Decyzja przedstawiciela K. T. Zjednoczenia do gotowości odbioru maszyny może nastąpić, jeśli stwierdzono spełnienie wszystkich warunków odbioru, a w szczególności:

1. 2. 1. kompletność obiektu zgodnie z umową,
1. 2. 2. gotowość do pracy,
1. 2. 3. pełną sprawność techniczną.

1. 3. Przedstawiciel K. T. Zjednoczenia nie jest upoważniony do odbioru maszyny w wypadku niespełnienia jednego z powyższych warunków.

1. 4. Maszyna przyjęta protokółarnie przez przedstawiciela K. T. Zjednoczenia, winna być oświadczona i przekazana do wysyłki.

1. 5. Jeśli producent ma dostarczyć więcej niż jedną maszynę, może wystarczyć dokonanie pełnego odbioru jednego tylko reprezentanta. Pozostałe maszyny za zgodą obydwu stron mogą być przesłane do Zjednoczenia z tym, że producent wyrazi zgodę na jednostronne dokonanie odbioru technicznego na terenie bazy z wszelkimi konsekwencjami, wynikającymi z trybu niniejszego paragrafu pkt. 1. 2. — 1. 2. 3, oraz 1. 3.

Umowa w przedmiotowej sprawie winna zostać spisana i nie może przekraczać bieżącego roku kalendarzowego.

1. 6. K. T. natychmiast po nadejściu maszyny na Bazę i jej wyładowaniu dokonuje wtórnego odbioru dla reprezentanta i normalnego odbioru technicznego dla każdej maszyny z układu tej samej serii, w obecności przedstawiciela parku sprzętu. — Zadaniem odbioru jest powtórne sprawdzenie zachowania warunków, określonych w § 4, pkt. 1 i 2, a ponadto stwierdzenie ewentualnych uszkodzeń lub braków, wynikłych w czasie transportu.

1. 7. Każda maszyna po dokonaniu odbiorze w trybie § 3, p. 1. 6. zostaje przekazana przedstawicielowi parku sprzętu, z oświadczaniem „gotowa do pracy”.

2. Dostawa przez Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego.

Ponieważ maszyny dostarczane użytkownikom przez Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego z bazy konsygnacyjnej, są po odbiorze technicznym dokonany wg obowiązujących P.Z.S. przepisów obowiązkiem K. T. Zjednoczenia jest:

2. 1. Dla określonego przypadku przyjąć tryb postępowania przyjmowania maszyn na Bazie Sprzętu Zjednoczenia § 4, pkt. 1. 6.

2. 2. Dla dostaw dokonanych tranzytem przez Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego, dokonać odbioru wtórnego w obecności jego przedstawiciela, z zachowaniem wszelkich obowiązujących przepisów, wynikających z warunków odbioru technicznego § 4, pkt. 1 — 1. 7.

3. Dostawa przez Centralny Zarząd Gospodarki Maszynami (dawniej C.B.O.M.).

W zasadzie cały obrót maszynowy winien odbywać się przez Przedsiębiorstwo Zaopatrzenia Sprzętowego.

3. 1. Dla przypadków wyjątkowych, P.Z.S. za zgodą Zjednoczenia może kierować maszyny tranzytem od producenta, lub z bazy konsygnacyjnej dla maszyn importowanych.

3. 2. Odbioru technicznego określonego dla trybu dostaw w pkt. 3. 1. należy dokonać stosownie do postępowania podanego w § 4, pkt. 1 — 1. 7., przy czym odbiór winien się odbywać w obecności przedstawicieli C.Z.G.M. oraz P.Z.S.

§ 5. Odbiór techniczny maszyn przychodzących z eksploatacji na Bazę Sprzętu.

1. Wracająca do Bazy Sprzętu maszyna z eksploatacji winna być poddana dokładnemu badaniu technicznemu, mającemu na celu:

1. 1. stwierdzenie stanu technicznego,
1. 2. zdolności eksploatacyjnej i gotowości do pracy,
1. 3. stanu zużycia,
1. 4. stanu uszkodzeń.

2. Maszynę przejmuje od operatora lub brygadzysty odpowiedzialnego za pracę maszyn lub zespołu maszyn, upoważniony pracownik Bazy w obecności K. T., wystawiając kartę na przyjęty sprzęt.

3. Wszelkie spostrzeżenia oraz stwierdzenia wymienione w § 5, p. 1 winny być odpowiednio zaprotokółowane na wyż. wym. karcie i podpisane przez K. T., oraz osoby zdające maszyny.

4. W wypadku stwierdzenia podstawowych uszkodzeń lub zużycia, przedstawiciel K. T. decyduje się o dalszym losie maszyny, tzn.:

1. przekazaniu na budowę względnie utrzymaniu w eksploatacji,
2. przekazaniu do naprawy z ustaleniem jej rodzaju,
3. całkowitym, lub częściowym wstrzymaniu — eksploatacji maszyny,
4. zgłoszeniu maszyny do upłynnienia, lub do złomowania w myśl ogólnie obowiązujących przepisów.

5. W przypadku uszkodzeń wynikających z niedbałej pracy operatora, K. T. składa meldunek do kierownika Bazy, wraz z odpowiednim wnioskiem co do osoby operatora.

6. Dla przypadków awarii maszyn obowiązuje tryb postępowania ustalony zarządzeniem Nr 105 Min. Bud. Przem. z dnia 24.IV.1952 r.

7. Przewodniczenie i zorganizowanie Komisji ustalającej przyczynę awarii należy do obowiązków służbowych kierownika K. T.

§ 6. Odbiór techniczny maszyn, wychodzących z Bazy na budowę.

1. Przy przekazywaniu maszyny z parku sprzętu na budowę przyjmuje udział przedstawiciel K. T.

2. Maszynę odbiera wyznaczony przez Głównego Inżyniera brygadzysta, który wyznacza odpowiedzialnego za pracę operatora.

3. Przygotowana maszyna do odbioru winna spełniać warunki gotowości do pracy tj.:

3. 1. być w stanie pełnej sprawności technicznej,
2. być skompletowaną, z potrzebnym osprzętem i narzędziami.

4. Przyjęcie maszyny następuje protokólnie za obustronnym potwierdzeniem.

5. Zastrzeżenia do stanu technicznego i skompletowania maszyny przez brigadzystę, lub operatora należy umieszczać w protokóle.

6. K. T. może zdecydować przyjęcie maszyny do eksploatacji mimo zastrzeżeń strony przejmującej.

Obowiązuje wówczas uzasadnienie przyczyn takiej decyzji, umieszczone w protokóle.

§ 7. Odbiór techniczny maszyn, wychodzących z naprawy w zakładach remontowych C. Z. Mechanizacji.

1. Przedstawiciel K. T. bierze udział z ramienia Bazy Sprzętu Zjednoczenia przy komisyjnym odbiorze maszyn, wychodzących z naprawy w zakładach remontowych C. Z. Mechanizacji.

2. Przy odbiorze obowiązuje obie strony przestrzeganie warunków technicznych odbioru, określonych ramowo w załączniku Nr 1 do Okólnika Nr 18 Min. Bud. Przem. z dnia 31.VII.1952 r.

3. Po przeprowadzeniu odbioru obowiązuje sporządzenie protokołu odbioru maszyny po naprawie, na specjalnym formularzu wg układu przyjętego w C. Z. Mechanizacji.

4. Wymieniony w pkt. 3 protokół może być podpisany przez przedstawiciela K. T., albo bez zastrzeżeń, albo z zastrzeżeniami, które należy umieścić w protokóle, albo może nie zostać podpisany w ogóle, jeżeli naprawa nie została przeprowadzona w sposób gwarantujący sprawność techniczną i gotowość maszyny do pracy. Przyczyny odmowy podpisania winny być szczegółowo uzasadnione.

§ 8. Kontrola techniczna konserwacji magazynowanego sprzętu na bazie.

1. W okresach tygodniowych K. T. winna sprawdzać stan i konserwację maszyn:

1. 1. w magazynie bazy,
2. w parku bazy.

2. Kontrola winna odbywać się w obecności magazyniera, lub jego zastępcy.

3. W szczególności należy sprawdzać zabezpieczenie całości maszyn przed korozją, oraz zabezpieczenie silników, urządzeń i osprzętu elektrycznego przed wilgocią. (Szczegółowe zadania w odniesieniu do odcinka magazynowania maszyn określa Instrukcja IOMB-207).

4. K. T. jest zobowiązane do przedkładania wniosków personalnych kierownictwu doraźnie w wypadku ustaleń negatywnych, oraz kwartalnie jako ocena działalności i pracy magazyniera i jego personelu.

§ 9. Kontrola techniczna urządzeń i instalacji elektrycznych.

1. Dla każdej nowozainstalowanej maszyny o napędzie elektrycznym K. T. winna sprawdzić prawidłowość wykonanych instalacji i połączeń oraz uziemienia.

2. Maszyna może być oddana do ruchu po dokonaniu odbioru instalacji przez K. T.

3. Usunięcie usterek stwierdzonych przez K. T. winno być załatwione, przez grupę odpowiedzialną za montaż — w trybie doraźnym.

4. Oddanie maszyny do ruchu w należytych stanie technicznym K. T. stwierdza podpisem na karcie roboczej grupy instalującej.

§ 10. Kontrola techniczna urządzeń kotłowych, dźwigowych.

1. Urządzenia kotłowe wszelkiego rodzaju zainstalowane na miejscu pracy, winny być poddane badaniu co do prawidłowości instalacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

2. Dla urządzeń dźwigowych np. żurawie wieżowe, masztowe przesuwne, samobieżne, przysięenne itp. — obowiązują tryb postępowania zgodnie z przepisami obowiązującymi.

3. Oddanie maszyny do ruchu należy stwierdzić protokółem, sporządzonym przez K. T.

4. Kontrola prawidłowości instalacji maszyn i urządzeń obowiązuje periodycznie dla:

4. 1. maszyn i urządzeń w trybie obowiązujących przepisów, unormowanych przez Urząd Dozoru Technicznego.
4. 2. Dla maszyn i urządzeń wymienionych w § 10, pkt. 2 — w okresach co 4 tygodnie.

Rozdział IV — Zakres obowiązków na odcinku bezpośrednio zakresu prac warsztatu Bazy Sprzętu.

§ 11. Kontrola dokonanej weryfikacji.

1. Po przekazaniu maszyny z bazy do naprawy, warsztat Bazy Sprzętu winien przy jej demontażu sprawdzić szczegółowo weryfikację, na podstawie której zostanie określona i dokonana naprawa.

2. K. T. winna sporządzić prawidłowość sporządzonej weryfikacji na podstawie pierwotnego opisu przyjęcia maszyny z eksploatacji na Bazę Sprzętu.

3. Ustalenia wynikające z pierwotnego opisu przejęcia maszyny z eksploatacji, należy skonfrontować z dokonaną weryfikacją po demontażu maszyny, części, podzespołów lub zespołów.

4. Ostatecznej korekty weryfikacji dokonuje Dział Produkcji (lub Gł. Technologa) warsztatu Bazy. Korekta ta staje się podstawą do wykonania właściwego rodzaju naprawy po uprzednim zaakceptowaniu jej przez K. T., co ma miejsce w formie podpisania weryfikacji przez K. T.

§ 12. Kontrola remontów, wykonywanych w warsztatach Bazy Sprzętu.

1. Przedmiot ustaleń § 12 stanowią wszelkie naprawy maszyn średnich i lekkich, oraz naprawy średnie i bieżące maszyn ciężkich, wykonywane w warsztacie Bazy Sprzętu.

2. Każda maszyna, opuszczająca warsztat Bazy Sprzętu po dokonanej naprawie, winna mieć dokonany przez K. T. odbiór techniczny ustalający jej sprawność techniczną do pracy.

3. Sposób dokonania odbioru ustala K. T. przy zachowaniu wymagań odbioru technicznego, stawianych maszynom nowym (patrz właściwe przepisy § 4 niniejszej instrukcji).

4. Wszelkie zmiany charakteryzujące sprawność maszyn, mające wpływ na jej normę wydajności — winny być zaprotokółowane, odnotowane w paszporcie maszyny (K.S.B.) lub kartotece i stają się obowiązujące.

5. W wypadku stwierdzenia przez K. T. wadliwie wykonanej naprawy, która powoduje obniżenie sprawności technicznej, warsztat dokona poprawy wg wskazówek zespołu K. T.

6. Podstawą ustaleń i zleceń naprawczych dodatkowych są sporządzone protokoły przez K. T. z obustronnym potwierdzeniem.

7. Przyjmuje się zasadę, że próby K. T. maszyn po naprawach winny obejmować pracę na biegu jałowym, oraz pod obciążeniem. W tym ostatnim przypadku — przy zachowaniu warunków jak najbardziej zbliżonych do warunków eksploatacji na placu budowy.

§ 13. Kontrola i weryfikacja techniczna remontów bieżących Nr 2 ciężkich maszyn budowlanych, wykonywanych przez pracowników Bazy Sprzętu.

1. Remonty bieżące Nr 2 (RB-2) przeprowadzane są w zasadzie na placach budowy przez czołówki terenowe (brygady remontowe) Bazy Sprzętu, przy współudziale załogi (maszynistów i operatorów obu zmian) maszyny. Niekiedy RB-2 wykonuje się w warsztatach Bazy Sprzętu. We wszystkich przypadkach wykonawstwo RB-2 winno być przedmiotem kontroli K. T.

2. Do zakresu zasadniczych czynności, wchodzących w zakres kontroli po przeprowadzonym RB — należy między innymi:

2. 1. Dokładne sprawdzenie stanu łożysk — przez zbadanie, czy luzy mieszczą się w dopuszczalnych granicach. Dotyczy to zarówno tych łożysk, w których panewki zostały wymienione w czasie RB, jak i tych, które w RB pozostawiono bez naprawy lub wymiany panewek.
2. Sprawdzenie stanu kół zębatach ze sprawdzeniem luzów międzyzębnych.
3. Dokładne sprawdzenie stanu konstrukcji ramy maszyny.
4. Sprawdzenie wymiany uszkodzonych zespołów.
5. Sprawdzenie stanu wirników i tłoków w pompach oraz zaworów.
6. Dokładne sprawdzenie działania układu smarowania, pomp smarowych itd.
7. Sprawdzenie stanu instalacji elektrycznej siłowej i świetlnej oraz całego sprzętu elektrycznego, zgodnie z wymaganiami PN/E-10.

3. Kontrola RB-2 winna być przeprowadzona na podstawie protokołu weryfikacyjnego maszyny po wejściu na Bazę Sprzętu.

4. Decyzja odbioru maszyny i uznanie gotowości do pracy winna zawierać protokółarne potwierdzenie K. T.

§ 14. Kontrola techniczna remontowanych podzespołów i zespołów przed ich zamontowaniem do maszyny.

Części produkowane w warsztacie bazy, dostarczone z produkcji krajowej, lub importowej, mogą stanowić element wymienny, lub składnik podzespołu, lub zespołu.

1. 1. K. T. zobowiązana jest sprawdzić, czy podzespoły, lub zespoły zostały zamontowane poprawnie.
2. W szczególności należy sprawdzić, czy wmontowano części zapotrzebowane z magazynu, czy nie zostały one zamienione częściami zużytymi, lub zastąpione regenerowanymi.
3. Należy sprawdzić w jakim stopniu stosuje się do montażu części nowe, lub regenerowane.
4. Należy położyć nacisk na stosowanie części regenerowanych, w jak największym stopniu.
5. Sprawdzić dokładność i staranność techniczną dokonanego montażu podzespołu, lub zespołu.
2. 1. Stwierdzone braki przez K. T. należy przekazywać do poprawy warsztatowi.
2. Wykonanie wniesionych przez K. T. zastrzeżeń, jest bezwzględnie obowiązujące.

3. Przyjęte przez K. T. zespoły, lub podzespoły mogą być przekazane do montażu.

§ 15. Kontrola wykonania części zamiennych, wyprodukowanych przez warsztat Bazy Sprzętu.

1. K. T. winna sprawdzić wykonanie przez warsztat części zamiennych, zależnie od:

1. 1. rodzaju obróbki,
2. jakości tworzywa,
3. prawidłowości wymiarów i tolerancji wymiarowych.

2. W odniesieniu do rodzaju obróbki działalność K. T. winna iść po linii sprawdzenia jakości obróbki skrawaniem, oraz sposobu wykonania obróbki termicznej, jak również uzyskania skutków, zamierzonych przez tę obróbkę termiczną.

3. W odniesieniu do jakości tworzywa kontrola winna objąć zagadnienie doboru właściwych materiałów dla określonej części maszynowej.

4. Kontrola prawidłowości wymiarów i tolerancji wymiarowych winna się odbywać na podstawie rysunków względnie szkiców, na podstawie których części były wykonywane. Omawiane rysunki względnie szkice winny być przed ich skierowaniem do produkcji sprawdzone przez Kierownictwo Bazy Sprzętu i zaopatrzone podpisem osoby upoważnionej do ich zatwierdzenia dla celów produkcji.

5. Uwagi w zakresie dokonanych lub proponowanych przez K. T. zmian procesów obróbki i w zakresie stosowanych materiałów, winny być umieszczone na karcie technologicznej, lub na innym formularzu dokumentacji warsztatowej (w zależności od rodzaju formularzy używanych w warsztacie).

6. Decyzje dotyczące zastrzeżeń i uwag na wniosek K. T. wydaje Główny Technolog warsztatu.

§ 16. Odbiór techniczny części zamiennych dostarczanych z zewnątrz do Bazy Sprzętu — tak produkcji krajowej, jak też importowanych

należy do zakresu obowiązków P.Z.S. zgodnie z oddzielnymi wydanymi instrukcjami.

Rozdział V — Zakres obowiązków na odcinku bezpośredniego zakresu prac warsztatu Bazy Sprzętu.

§ 17. Kontrola remontów bieżących Nr 1 ciężkich maszyn budowlanych, wykonywanych na placu budowy.

1. Remonty bieżące Nr 1 (RB-1) wykonywane są w zasadzie na placach budowy. Remonty te przeprowadza załoga maszyny (maszyniści i pomocnicy wszystkich zmian) pod kierownictwem brygadzysty maszyny lub mechanika Bazy Sprzętu. W wyjątkowych przypadkach RB-1 mogą być przeprowadzane przez brygady remontowe Bazy Sprzętu. Wykonawstwo tych remontów jest przedmiotem wyrównkowej kontroli K. T.

2. Przyjmuje się zasadę inspekcjonowania placów budów przez przedstawiciela K. T. przynajmniej 1 raz na 6 tygodni — celem przeprowadzenia czynności kontrolnych w odniesieniu do RB-1 ciężkich maszyn budowlanych.

3. W zakres czynności kontrolnych wchodzi sprawdzenie ogólnego stanu ciężkich maszyn znajdujących się na terenie zagospodarowanym przez plac budowy, oraz wyciąganie wniosków dotyczących kwalifikacji maszynistów i wywiązywania się przez nich z obowiązków na odcinku wykonawstwa RB-1. Omawiane kontrole winny być połączone z instruowaniem maszynistów o zakresie czynności RB-1.

4. Po powrocie z placu budowy K. T. winna sporządzić krótki meldunek charakteryzujący stan techniczny ciężkich

maszyn na budowie, wynikający z trybu wykonywania RB-1 i właściwych kwalifikacji maszynistów. Meldunek winien zawierać właściwe wnioski.

§ 18. Kontrola eksploatacji i konserwacji maszyn na placach budowy.

Opisane w § 17 inspekcje placów budowy przez K. T. winny mieć poza tym na celu obserwację, instruktaż i wnioskowanie na następujących odcinkach pracy maszyn:

1. kontroli przeglądów międzymianowych maszyn ciężkich,
2. kontroli sposobu eksploatacji maszyn ciężkich, pod względem zgodności z warunkami technicznymi i przeznaczeniem maszyn.
3. kontroli konserwacji i eksploatacji maszyn średnich i lekkich.

Rozdział VI — Odpowiedzialność kontroli technicznej.

§ 19. 1. Odpowiedzialność za poszczególne etapy wykonywania czynności konserwacji, napraw, eksploatacji i przechowywanie sprzętu ciąży w pierwszym rzędzie na pracownikach, którzy bezpośrednio przy tych czynnościach są zatrudnieni oraz na bliższym zwierzchniku nadzorującym tę czynność.

2. Wyższe szczeble organizacyjne ponoszą odpowiedzialność za niewłaściwe wykonanie zadań niższego szczebla.

3. Kontrola techniczna jest odpowiedzialna za dokonywanie odbiorów i przeprowadzanie czynności kontrolnych, zgodnie z obowiązującymi ją warunkami odbiorów technicznych i właściwymi normami.

4. Działalność K. T. nie może w żadnym wypadku zmniejszać lub zdejmować odpowiedzialności ze służb produkcyjnych i eksploatacyjnych, ani z tych osób na stanowiskach kierowniczych, które są odpowiedzialne za pracę wymienionych służb.

5. K. T. podpisuje niektóre dokumenty obiegu dokumentacji warsztatowej i innej, używanej w Zjednoczeniu, wzgl. w Bazie Sprzętu; dokumenty te zostały w formie opisowej wymienione w nin. instrukcji. Bez podpisu K. T. dokumenty te są nieważne. Podpis K. T. oznacza spełnienie warunków wymienionych w § 19. pkt. 3.

80.

PISMO OKÓLNE Nr 17

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT KSIĘGOWOŚCI

L. dz. KS-I/I.B.-1a

z dnia 11 maja 1954 r.

w sprawie ewidencji księgowej kar i grzywien dotyczących inwestycji i remontów kapitalnych oraz ewidencji księgowej inwestycji częściowo przekazanych do eksploatacji.

Na podstawie pisma okólnego Nr 13 Ministerstwa Finansów Departamentu Księgowości Nr KS. 1302/1/54 z dnia 27 marca 1954 r. — Departament Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego wyjaśnia, co następuje:

1. 1) W piśmie okólnym Nr 3 Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego, Departament Księgowości, znak KS-I/D-1a z dnia 1 lutego 1954 r. w sprawie księgowego ujęcia kar i grzywien (Biuletyn Min. Bud.

Przem. Nr 5, poz. 26) podane zasady księgowej ewidencji kar i grzywien nie dotyczą kar płaconych i otrzymywanych przez inwestorów w związku z prowadzoną przez nich działalnością inwestycyjną oraz nie dotyczą kar płaconych i otrzymywanych w związku z wykonywanymi przez jednostki budownictwa przemysłowego remontami kapitalnymi (remontami własnych środków trwałych).

- 2) Kary i grzywny niezawinione (niekwalifikujące się do zaewidencjonowania na koncie osobowym odpowiedzialnego pracownika), a płacone względnie otrzymywane przez inwestora w związku z prowadzoną działalnością inwestycyjną należy ewidencjonować:

a) kary i grzywny płacone przez inwestora:

Wn 011 „Inwestycje rozpoczęte“ (w analityce konto nakładów na obiekt, którego dane kary dotyczą).

Ma 017 „Finansowanie inwestycji“ (konto analityczne rejestrujące sfinansowanie nakładów na obiekt, do którego wartości należy doliczyć karę lub grzywnę), lub w odniesieniu do inwestycji finansowanych z środków na finansowanie inwestycji zaewidencjonowanych na koncie 020. Ma konto 020 „Rachunki bankowe środków na inwestycje i remonty kapitalne“ (analitka — „Rachunek bankowy środków na inwestycje“);

b) kary i grzywny otrzymywane przez inwestora:

Wn 017 „Finansowanie inwestycji“ (analitka jak wyżej w pkt. a) lub w odniesieniu do inwestycji finansowanych z środków zaewidencjonowanych na koncie 020 —

Wn konto 020 „Rachunki bankowe środków na inwestycje i remonty kapitalne“ (analitka — „Rachunek bankowy środków na inwestycje“).

Ma 011 „Inwestycje rozpoczęte“ (analitka jak wyżej w pkt a).

- 3) Kary i grzywny niezawinione (niekwalifikujące się do zaewidencjonowania na konto osobowe odpowiedzialnego pracownika), a płacone względnie otrzymywane w związku z wykonywanymi przez przedsiębiorstwo remontami kapitalnymi (remontami własnych środków trwałych) należy ewidencjonować:

a) kary i grzywny wpłacone przez przedsiębiorstwo:

Wn 015 „Remonty kapitalne“ (analitka — konto remontu kapitalnego, którego kara lub grzywna dotyczy).

Ma 020 „Rachunki bankowe środków na inwestycje i remonty kapitalne“ (analitka — „Rachunek bankowy środków na remonty kapitalne“);

b) kary i grzywny otrzymane przez przedsiębiorstwo:

Wn 020 „Rachunki bankowe środków na inwestycje i remonty kapitalne“ (analitka — „Rachunek bankowy środków na remonty kapitalne“).

Ma 024 „Fundusze na inwestycje i remonty kapitalne“ (analitka — Fundusze na remonty kapitalne).

2. W przypadku przekazania do eksploatacji części (otrzymanego w wyniku realizacji planu inwestycyjnego) środka trwałego, nawet jeśli dany obiekt nie został całkowicie zakończony, należy część jego wartości stanowiącą odpowiednik części obiektu majątku trwałego przekazanej do użytkowania zaewidencjonować w sposób następujący:

Wn 014 „Inwestycje zakończone“, Ma 011 „Inwestycje rozpoczęte“ oraz księgowanie równoległe: Wn 001 „Środki trwałe“, Ma 031 „Fundusz statutowy“.

Jednocześnie należy umarzać wartość części obiektu oddanej do eksploatacji uznając miesięczną kwotę odpisu amortyzacyjnego konto 003 „Umorzenie środków trwałych“ w korespondencji z kontem 031 „Fundusz statutowy“ oraz dokonać księgowania równoległego: Wn odpowiednie konto kosztów, Ma konto 101 „Rozliczenie amortyzacji“.

DYREKTOR DEPARTAMENTU

S. Wojciechowski

81.

PISMO OKÓLNE Nr 18

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT KSIĘGOWOŚCI

L. dz. KS-I/IB-1a

z dnia 11 maja 1954 r.

w sprawie ewidencji księgowej kar umownych ponoszonych z tytułu niezachowania przepisów o obrocie opakowaniami wypożyczonymi oraz premii płaconych pracownikom z tytułu właściwej gospodarki opakowaniami.

W związku z pismem okólnym Nr 20 Ministerstwa Finansów, Departament Księgowości Nr KS 2579/1/54 z dnia 21 kwietnia 1954 r. Departament Księgowości Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego wyjaśnia, co następuje:

1. Kary umowne płacone i otrzymywane z tytułu niezachowania przepisów o obrocie opakowaniami wypożyczonymi należy księgować na kontach:

- 1) w branżowych planach kont opartych o RPK dla państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego oraz RPK dla państwowych przedsiębiorstw transportu i łączności konto 159 — „Koszty ogólnofabryczne“ lub koszty ogólnozakładowe poz. analityczna: „Kary i grzywny“,
- 2) w branżowym planie kont dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych konto 161 — „Koszty administracyjno-gospodarcze“, poz. analityczna: „Inne koszty administracyjno-gospodarcze“,
- 3) w branżowym planie kont dla państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego i Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego — konto „Eksploatacja opakowań“.

Omawiane kary i grzywny należy ewidencjonować na wyżej wymienionych kontach w sposób podany w pkt. 2 pisma okólnego Nr 3 M. B. Przem. Dep. Księgowości znak KS-I/D-1a z dnia 1 lutego 1954 r. w sprawie księgowego ujęcia kar i grzywien. (Biuletyn M. B. Przem. Nr 5, poz. 26).

2. Premie płacone pracownikom z tytułu właściwej gospodarki opakowaniami należy ewidencjonować w korespondencji z kontem „Płace“ po stronie Wn kont:

- 1) w branżowych planach kont opartych o RPK dla państwowych przedsiębiorstw przemysłu średniego i wielkiego — konto 159 „Koszty ogólnofabryczne“ (pozycja analityczna: 159/2, „Premie specjalne dla załogi“),
- 2) w branżowym planie kont dla przedsiębiorstw transportowych podległych CZ Transportu — konto 159 „Koszty ogólnozakładowe“ (pozycja analityczna: 159/A/7 „Pozostałe koszty adm.-gosp.“),
- 3) w branżowym planie kont dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych — konto 161 „Koszty administracyjno-gospodarcze“ (pozycja analityczna: 161/9 „Inne koszty administracyjno-gospodarcze“),
- 4) w branżowych planach kont opartych o RPK dla państwowych przedsiębiorstw handlu wewnętrznego i Oddziałów Zaopatrzenia Robotniczego — konto „Eksploatacja opakowań“.

3. W związku z powyższym przestają obowiązywać wytyczne dotyczące sposobu księgowego ujęcia kar umownych zawartych w piśmie okólnym Nr 61 M. B. Przem. Departament Księgowości znak KS-I/D1a z dnia 10 października 1953 r. w sprawie ewidencji księgowej opakowań (Biuletyn M. P. Przem. Nr 19, poz. 135).

DYREKTOR DEPARTAMENTU

S. Wojciechowski

82.

PISMO OKÓLNE Nr 19

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO DEPARTAMENT KSIĘGOWOŚCI

Znak KS-I/D-1a

z dnia 20 maja 1954 r.

w sprawie ewidencji księgowej kosztów związanych z wymianą silników elektrycznych i spalinowych oraz w sprawie ewidencji silników wymiennych.

Wobec stwierdzenia niejednorodności rozwiązań w ewidencji księgowej kosztów związanych z wymianą silników elektrycznych i spalinowych, stanowiących wyposażenie maszyn i mechanizmów budowlanych, jak również w sposobie ewidencji silników wymiennych, Departament ustala w następujący sposób zasady tej ewidencji:

1. Zakup silników przeznaczonych na wymianę odbywa się zgodnie z pkt 4 pisma okólnego Nr 1 Departamentu Finansowego z dnia 13 lutego 1953 r., dotyczącego źródeł finansowania zakupu silników elektrycznych i spalinowych, ze środków obrotowych przedsiębiorstwa. W związku z tym zakup tych silników obciąża za pośrednictwem konta 121, konto zapasowe 127 „Części zapasowe maszyn i urządzeń“.
2. Silniki pobrane na wymianę zużytych względnie uszkodzonych rozchodowuje się z konta 127 w ciężar konta 159 „Remonty bieżące“ na podstawie wydanego zlece-

nia remontu. O ile wymianę przeprowadza się we własnym warsztacie remontowym ma zastosowanie wstępnie konto 157 „Produkcja pomocnicza”.

Konto 159 w ramach wydanego zlecenia zbiera łącznie koszty wymiany, przekazując następnie skalkulowany koszt wymiany w ciężar konta 154 „Eksploatacja maszyn i mechanizmów budowlanych” w pozycji analitycznej „Bieżące remonty maszyn i mechanizmów”.

W przypadku pobrania silników do remontu kapitalnego obiektu, ich wartość łącznie z kosztami wymiany, pomniejszona o wartość szacunkową uszkodzonego silnika podlega refundacji ze środków przeznaczonych na sfinansowanie kapitalnych remontów.

3. Równolegle z zakończeniem zlecenia (wmontowaniem silnika) należy przeprowadzić na odpowiedniej karcie analitycznej środków trwałych korektę w danych opisowych obiektu, w którym przeprowadzono wymianę silnika, odnotowując, że obiekt został wyposażony w nowy silnik (skreślenie poprzednich, a wpisanie nowych cech charakterystycznych silnika, jak nr, opis techniczny itp.).
4. Wymontowany silnik zużyty, względnie uszkodzony podlega wycenie szacunkowej i w oszacowanej wartości ulega przyjęciu do magazynu.

Wartość jego obciąża:

a) konto 127 „Części zapasowe maszyn i urządzeń” (za pośrednictwem konta 121) na odrębnej karcie analitycznej „Silniki do naprawy” — gdy jest on tylko uszkodzony i nadaje się do remontu (księgowanie może mieć miejsce wprost na koncie 127 z pominięciem konta 121 w przypadkach, gdy rozwiązania rejestru na to nie pozwolą).

b) konto 135 „Odpadki” — gdy silnik nie przedstawia już wartości użytkowej.

Kontem przeciwnym w obydwu wypadkach jest konto 154 „Eksploatacja maszyn i mechanizmów budowlanych”.

5. W przypadkach, gdy wymontowany silnik nadaje się do naprawy, pobranie go do remontu przebiega na podstawie wydanego zlecenia (zamówienia):

Winien konto 131 „Materiały w przerobie”,

Ma konto 127 „Części zapasowe maszyn i urządzeń”.

Konto 131 w tych przypadkach winno ulec rozbiciu na dwa subkonta, tzn. na subkonto „Materiały w przerobie obcym” i na subkonto „Materiały w przerobie własnym”. Gdy za tym uszkodzony silnik wydaje się do naprawy we własnym warsztacie remontowym, wartość jego należy przenieść z konta 127 na konto 131 — subkonto „Materiały w przerobie własnym”, gdy będzie natomiast naprawiany przez jednostkę obcą — na subkonto „Materiały w przerobie obcym” konta 131.

6. Na koncie 131 następuje ujęcie całości kosztów naprawy skąd po zamknięciu zlecenia, wyremontowany silnik w nowej skalkulowanej wartości zostaje zaprzysiędowany za pośrednictwem konta 121 na konto 127 „Części zapasowe maszyn i urządzeń”.

7. Pobranie tego silnika do wmontowania na miejsce zużytego przebiega w ewidencji księgowej w sposób analogiczny, jak w pkt. 2.

Przykład

A. Dla przypadku wymiany w ramach remontu bieżącego.

1. Silnik o numerze 0030, stanowiący wyposażenie betoniarki uległ uszkodzeniu i został wymieniony na silnik nowy, pobrany z magazynu części zapasowych, oznaczony numerem 0545. Na prace związane z demontażem uszkodzonego i montażem nowego silnika wydano zlecenie wymiany dla własnego warsztatu remontowego.
Wartość nowego silnika (Nr 0545) 900,—
Silnik stary (Nr 0030) oszacowano w wysokości 600,—
2. Uszkodzony silnik oddano do naprawy we własnym warsztacie remontowym za odrębnym zleceniem naprawy. Po skalkulowaniu, koszt naprawy wyniósł 250,—, co w połączeniu z jego wartością szacunkową 600,— dało nową wartość silnika po naprawie 850,—.
3. Naprawiony silnik oddano jako zapas do magazynu części zamiennych.

Lp.	T r e ś ć z a p i s u	Suma	Dekretacja	
			Wn	Ma
1.	Pobranie silnika nowego Nr 0545 na wymianę uszkodzonego (Nr 0030) w celu wmontowania (równoczesna adnotacja o zmianie numeru i cech charakterystycznych w kartotece analitycznej środków trwałych)	900.—	159	127
2.	Koszty demontażu i montażu	75.—	157	różne konta
3.	Zamknięcie zlecenia i przeniesienie kosztów wymiany	75.—	159	157
4.	Przeniesienie całości kosztów po zamknięciu zlecenia remontowego i przeprowadzonej kalkulacji	975.—	154	159
5.	Przekazanie uszkodzonego silnika Nr 0030 po wymontowaniu na magazyn (wycena szacunkowa)	600.— 600.—	127 121	121 154
6.	Oddanie uszkodzonego silnika Nr 0030 do naprawy (nowe zlecenie)	600.—	131	127
7.	Koszty naprawy	250.—	157	różne konta
8.	Przeniesienie kosztów naprawy po zamknięciu zlecenia	250.—	131	157
9.	Przeniesienie nowej wartości naprawionego silnika na magazyn jako zapas wymienny	850.—	127	131

B. Dla przypadku wymiany w ramach remontu kapitalnego.

Przyjmuje się założenia z pkt. A z odpowiednią zmianą wartości silników oraz kosztów demontażu, montażu i naprawy.

Lp.	T r e ś ć z a p i s u	Suma	Dekretacja	
			Wn	Ma
1.	Pobranie silnika nowego przez własny warsztat remontowy (równoczesna adnotacja jak w pkt. A. 1. na karcie analitycznej obiektu)	3.000.—	015	127
2.	Koszt demontażu silnika uszkodzonego i montażu silnika nowego	700.—	157	różne konta
3.	Przeniesienie kosztów po zamknięciu zlecenia wymiany	700.—	015	157
4.	Przekazanie wymontowanego uszkodzonego silnika do magazynu (wycena szacunkowa)	800.—	127	015
5.	Korekta umorzenia obiektu w związku z zamknięciem zlecenia wymiany	2.900.—	003	031
6.	Refundacja kosztu remontu kapitalnego po odliczeniu wartości uszkodzonego silnika (3.000.— + 700.— — 800.—)	2.900.—	043	020
7.	Wydanie z magazynu uszkodzonego silnika do naprawy we własnym warsztacie remontowym (na podstawie nowego zlecenia naprawy)	800.—	131	127
8.	Koszty naprawy uszkodzonego silnika	650.—	157	różne konta
9.	Zamknięcie zlecenia remontu	650.—	131	157
10.	Przeniesienie nowej wartości wyremontowanego silnika do magazynu jako zapas wymienny	1.450.—	127	131

DYREKTOR DEPARTAMENTU

S. Wojciechowski

83.

PISMO OKÓLNE Nr 20

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO
DEPARTAMENT KSIĘGOWOŚCI

L. dz. KS-I/I.B.-1a

z dnia 20 maja 1954 r.

**w sprawie ewidencji księgowej ogumienia w jednostkach
budownictwa przemysłowego.**

Celem ujednolicenia ewidencji księgowej ogumienia środków transportowych, Departament Księgowości do czasu uregulowania tej sprawy przez Ministerstwo Finansów w ska-

li ogólnokrajowej wprowadza następujący tryb postępowania:

1) Ogumienie pojazdów mechanicznych ewidencjonowane jest:

a) na koncie 001 „Środki trwałe“ ogumienie stanowiące część składnika majątku trwałego (samochodu, ciągnika) — wartość tego ogumienia ewidencjonowana jest łącznie z wartością środka trwałego.

Odpisy w ciężar kont kosztów z tytułu zużycia ogumienia ewidencjonowanego na koncie 001 „Środki trwałe“ dokonywane są łącznie z odpisami z tytułu zużycia mechanicznych środków lokomocji,

b) na koncie 128 „Przedmioty nietrwałe“ ogumienie stanowiące składnik majątku obrotowego, wykorzystywanego na uzupełnienie zużywających się opon i dętek zaewidencjonowanych na koncie 001.

Odpisy z tytułu zużycia ogumienia zaewidencjonowanego na koncie 128 dokonywane są w ciężar kosztów według zasad przyjętych dla przedmiotów nietrwałych.

2) Ogumienie ewidencjonowane jest na prowadzonych do konta 128 „Przedmioty nietrwałe“ następujących kontach analitycznych:

128/1/1 — „Przedmioty nietrwałe na składzie nowe“

128/1/2 — „Przedmioty nietrwałe na składzie używane“

128/1/2/1 — „Ogumienie nadające się do używania“

128/1/2/2 — „Ogumienie uszkodzone“

128/1/2/3 — „Ogumienie w naprawie“

128/2 — „Przedmioty nietrwałe w użytkowaniu“

Ilościowa kartoteka magazynowa opon używanych winna być prowadzona w rozbiu na kartotekę opon nadających się do używania, kartotekę opon uszkodzonych i kartotekę opon w naprawie.

3) Wymiana uszkodzonej opony samochodowej na nową (jeszcze nie używaną) powoduje przeksięgowanie w pełnej wartości ewidencyjnej nowowydanej opony z konta 128/1/1 — „Przedmioty nietrwałe na składzie nowe“ w ciężar konta 128/2 — „Przedmioty nietrwałe w użytkowaniu“ przy jednoczesnym dokonaniu zapisu: 50% wartości ewidencyjnej nowowydanej opony Wn — odpowiednio konto kosztów w rozdziale XIII, Ma konto 129 — „Zużycie przedmiotów nietrwałych“.

Oponę uszkodzoną niezależnie od tego czy pochodzi ona z pierwszego wyposażenia środka lokomocji, czy też

z dalszych uzupełnień nadających się do reperacji a zwróconą do magazynu przyjąć należy w wartości ewidencyjnej nowowydanej opony i zaewidencjonować: Wn — konto 128/1/2 — „Przedmioty nietrwałe na składzie używane“ (analitka: konto 128/1/2/2 — „Ogumienie uszkodzone“), Ma — konto 128/2 — „Przedmioty nietrwałe w użytkowaniu“.

W przypadku gdy zwracana opona jest zupełnie zniszczona (nie nadaje się do reperacji) należy wartością ewidencyjną opony, wydanej w zamian za zniszczoną obciążyć konto — 129 — uznając konto 128/1/2 analitka: konto — 128/1/2/1 — „Ogumienie nadające się do używania“, jednocześnie różnicą między ewidencyjną wartością nowowydanej opony zmniejszoną o wartość otrzymanej ze zniszczonej opony odpadów, a kwotą stanowiącą 50% wartości nowowydanej opony uznać konto 129 w korespondencji z odpowiednim kontem kosztów rozdziału XIII b.p.k. Wartością otrzymanych odpadów należy obciążyć konto 135 „Odpadki“ w korespondencji z kontem 129 „Żużycie przedmiotów nietrwałych“.

- 4) Wymiana uszkodzonej opony na inną używaną (np. zwulkanizowaną) zaewidencjonowaną na koncie 128/1/2 — „Przedmioty nietrwałe na składzie używane“ (analitka: konto 128/1/2/1 — „Ogumienie nadające się do używania“) powoduje zapis w wartości ewidencyjnej wydanej opony używanej: Wn — konto 128/2 „Przedmioty nietrwałe w użytkowaniu“, Ma — konto 128/1/2 — „Przedmioty nietrwałe na składzie używane“ (analitka: 128/1/2/1 — Ogumienie nadające się do użytkowania).

Zwrot do magazynu opony uszkodzonej otrzymanej w zamian za wyżej określoną oponę używaną należy ewidencjonować w sposób podany w pkt. 3.

- 5) Wydanie ogumienia do naprawy należy ewidencjonować: wartość ewidencyjną opony oddanej do naprawy Wn — konto 128/1/2/3 — „Ogumienie w naprawie“, Ma — konto 128/1/2/2 — „Ogumienie uszkodzone“.

Zwrot do magazynu naprawionej opony używanej należy ewidencjonować w jej wartości ewidencyjnej Wn — konto 128/1/2/1 — „Ogumienie nadające się do używania“, Ma konto — 128/1/2/3 — „Ogumienie w naprawie“.

Kosztami naprawy ogumienia (wulkanizacji, regeneracji itp.) należy obciążyć bezpośrednio konto rozdziału XIII rejestrujące koszty zużycia ogumienia.

- 6) Wydaną dętkę do użytkowania należy jednorazowo w pełnej wartości ewidencyjnej spisać w ciężar odpowiedniego konta kosztów rejestrującego koszt zużycia ogumienia. Ewidencję wydanych dętek do użytkowania należy prowadzić ilościowo w urządzeniach pozaksiegowych umożliwiających kontrolę gospodarki ogumieniem.

Indeks typowych zaszłości powstałych w związku z gospodarką ogumieniem.

Lp.	T r e ś ć	K o n t o	
		Wn	Ma
1.	Wydanie nowej opony z magazynu		
	a) wartość ewidencyjna (100% wart.) 128/2		128/1/1
	b) 50% wartości ewidencyjnej Rozdz. XIII		129
2.	Wydanie z magazynu opony używanej (wartość ewidencyjna opony) 128/2		128/1/2/1
3.	Zwrot do magazynu uszkodzonej opony nadającej się do naprawy, otrzymanej w zamian za nową lub używaną oponę w wartości ewidencyjnej nowowydanej opony (wymienionej w poz. 1) 128/1/2/2		128/2
4.	Protokół zniszczenia opony		
	a) wartość ewidencyjna opony wydanej w zamian za zniszczoną 129		128/1/2/1
	b) 50% wartości ewidencyjnej pomniejszonej o wartość ewentualnych odpadów Rozdz. XIII		129
	c) wartość odpadów 135		129
5.	Wydanie opony do wulkanizacji (wartość ewidencyjna) 128/1/2/3		128/1/2/2
6.	Przyjęcie do magazynu opony zwulkanizowanej 128/1/2/1		128/1/2/3
7.	Koszty wulkanizacji Rozdz. XIII		157 lub rozdz. VI

DYREKTOR DEPARTAMENTU

S. Wojciechowski

KOMUNIKAT

w sprawie jednolitych cen kosztorysowych na wykonanie pali „Franki“.

Departament Kosztorysów i Cen podaje do wiadomości, że decyzją Biura Norm Budowlano-Montażowych — Urzędu Rady Ministrów, z dnia 11 maja 1954 r. w Cenniku Nr. 65/BP/B/53 Scalonych Elementów Konstrukcyjnych (Cennik „Biprohutu“) została anulowana pozycja 151, dotycząca wykonania pali Franki.

Przy opracowywaniu kosztorysów na pale Franki należy posługiwać się wyłącznie odpowiednimi pozycjami z Cennika Robót Budowlanych i Instalacyjnych część VII.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. E. Mader

KOMUNIKAT

w sprawie cenników i katalogów norm kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe.

Departament Kosztorysów, w uzupełnieniu Komunikatu, podanego w Biuletynie M. B. Przem. Nr 22 (44) z 1953 r., podaje do wiadomości, że spośród cenników wymienionych w „Urzędowym Spisie” ogłoszonym w Biuletynie Nr 19 (41) M. B. Przem. z r. 1953, poz. 136, ukazały się ostatnio w druku cenniki i katalogi wymienione w rubr. 1 „Urzędowego Spisu” pod następującymi pozycjami: 7, 8, 12, 13, 14, 15, 19, 20, 21, 23, 30, 32, 36, 47, 50.

O ukazaniu się pozostałych cenników i katalogów, nie wymienionych dotychczas w Komunikatach, nastąpi oddzielne zawiadomienie.

Departament Kosztorysów zwraca jednocześnie uwagę na konieczność zapoznania się z treścią ogłoszonego w Monitorze Polskim Nr A-32, poz. 477, Pisma Okólnego Nr 72 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3.IV.1954 r. w sprawie przeliczania kosztorysów robót budowlanych, montażu konstrukcji, oraz montażu maszyn i urządzeń przemysłowych na poziom cen bieżących.

V-DYREKTOR DEPARTAMENTU

Inż. E. Mader

KOMUNIKAT

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Biuletynie następujące okólniki Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

- Nr 6 z dnia 22 stycznia 1954 r. w sprawie instrukcji o gospodarce magazynowej,
- Nr 7 z dnia 23 stycznia 1954 r. w sprawie wypłat premii z tytułu terminowego oddania obiektów do użytku,
- Nr 8 z dnia 30 stycznia 1954 r. w sprawie operatywnego planu przewozu ładunków kolejami normalnotorowymi na I kwartał 1954 r.,
- Nr 10 z dnia 22 lutego 1954 r. w sprawie sprawozdawczości inwestycyjnej na r. 1954,
- Nr 13 z dnia 2 marca 1954 r. w sprawie zatwierdzania rocznych sprawozdań finansowych,
- Nr 17 z dnia 1 kwietnia 1954 r. w sprawie sporządzania przez budowy miesięcznych operatywnych planów przewozów drogowych oraz ustalania ilości obcego taboru przewozowego, zatrudnionego na budowach resortu budownictwa przemysłowego w II kwartale 1954 r.,
- Nr 19 z dnia 13 kwietnia 1954 r. w sprawie paszportyzacji przedsiębiorstw budownictwa przemysłowego,
- Nr 23 z dnia 20 kwietnia 1954 r. w sprawie wykonawstwa inwestycji własnych i kapitałnych remontów w Oddziałach Zaopatrzenia Robotniczego,
- Nr 25 z dnia 30 kwietnia 1954 r. w sprawie ewidencji pracy i obliczania należności robotników zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych,
- Nr 27 z dnia 6 maja 1954 r. w sprawie organizacji naboru kandydatów do Technikum Budowlanego dla Robotników Wysuniętych we Wrocławiu w roku szkolnym 1954/55.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:

Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego
Gabinet Ministra

Warszawa, Krucza 24/26. Telefon 834-81

Telefon wewnętrzny: Redakcji 307; Administracji 495

Prenumerata: roczna zł 30.—, numer pojedynczy zł 1.—

Prenumeratę należy wpłacać na konto: N.B.P.

konto 378-412/987 cz. 7 — dział 5 — rozdział 17

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA RYCZAŁTEM

(miejsce na adres odbiorcy)

Adres zwrotny:

Warszawa, ul. Krucza 24/26